

ΤΟ ΦΥΛΛΟΞΗΡΟΝ ENTOMON.

Μόλις χάρις τῇ εὐεργετικωτάτῃ ἐπιρροῇ τοῦ θειοχώματος, αἱ ἀμπελοὶ ἀπηλλάγησαν ἐκ τοῦ Ὀἰδίου, ὅπερ ἐπὶ πλεῖστα ἔτη κατέστρεφεν αὐτὰς, καὶ αἴφνης ἀνεφάνη ἐλάχιστον τι ἡμίπτερον, ὅπερ ἐπαπειλεῖ νὰ ἔξαφαντῃ τὸ δενδρύλλιον, οὗτινος ὁ καρπὸς εἶναι ἡ κυριωτέρα πηγὴ τοῦ πλούτου διαφόρων χωρῶν.

Τὸ ὡτδιον ἐφιλοδέρησεν ἡμῖν ἡ Ἀμερική. Τὸ χρυπτόγαμον τοῦτο ἀνεφάνη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Εὐρώπην ἐντὸς τῶν ὑελοφράκτων ἀμπελώνων τῆς πόλεως *Margate*, καιμένης παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ταμέσιως, ὅπου ἐκαλλιεργοῦντο διάφορα εἰδὸν ἀμπέλων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐπίσης διείλομεν κατὰ τὸν Κύριον *Planchon* καὶ τὸ φυλλοξήρον ἔντομον.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐντόμου τούτου εἶναι κατὰ πολὺ μᾶλλον ἐπίφεβα ἢ τὰ τοῦ Ὀἰδίου, καθότι ἡ ἐργασία του εἶναι ὑπόγειος· προσκολλᾶται ἐπὶ τῆς ρίζης, καὶ ἐντὸς διλίγων ἐτῶν καθιστᾷ ἀγονον μεγάλης ἐκτάσεως ἀμπελον.

Τὴν ἐπικειμένην ταύτην παντελῆ καταστροφὴν προβλέπουσα ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις διώρισεν ἐπιτροπὴν, εἰς ᾧ ἀνέθηκε τὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ἔξεύρῃ τὸν τρόπον τῆς ἔξαφανίσεως τοῦ φθιροποιοῦ τούτου παρασίτου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη προεδρεύομένη ὑπὸ τοῦ Κυρίου *Dumas* ἀσμένως δέχεται πᾶσαν κοινοποίησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἣν γένεται τις τῇ ἀπευθύνει, συζητεῖ καὶ καθυποβάλλει ὑπὸ δοκιμασίαν ὅλα τὰ προτεινόμενα μέσα, ἀτενα φάνονται ὅτι παρέχουσιν ἐλπίδα τινὰ ἐπιτυχίας, καὶ ὥρισεν δὲ ἀμοιβὴν 300 γιλ. φράγκων ὑπὲρ τοῦ ἀνακαλύψυντος τὸ δραστικώτερον, εὐγρηστότερον, οἰκονομικώτερον καὶ γενικώτερον φάρμακον πρὸς καταστροφὴν τοῦ ἐντόμου τούτου. Ἔχομεν δὲ ἀπίδας ὅτι ἡ ἀμοιβὴ αὕτη ἐν βραχεῖ μέλλοντι θέλει ἀπογεμιθῆ, καθότον διάφορα προταθέντα καὶ

δοκιμασθέντα μέσα μέχρι σήμερον παρήγαγον σχεδὸν εὐχάριστον ἀποτέλεσμα· δυστυχῶς ὅμως ἐξ αὐτῶν ἄλλα μὲν, ὡς παρακατιόν θέλομεν ἴδεται, δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰμὴ εἰς ἔξαιρετικὰς περιστάσεις, ἄλλα δὲ ἀπαιτοῦσι τόσον μεγάλην προσοχὴν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν των, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀκινδύνως παρὰ πάντων ἐν γένει.

Πόθεν προέρχεται τὸ φυλλοξήρον; Τέντροπω ἐνεργεῖ; Πῶς διαδίδεται; Μεταξὺ τῶν δοκιμασθέντων μέσων πρὸς καταστροφὴν του ποίκιλα εἶναι τὰ δραστικώτερα; Ἰδού τὰ ζητήματα, περὶ τῶν ὅποιων θέλομεν πραγματευθῆ, ἐρειδόμενοι ἐπὶ ἐπισήμων ἐκθέσεων καὶ ἄλλων σπουδαίων διατριβῶν, μεταξὺ τῶν ὅποιων μυημανεύομεν τὴν σπουδαίαν πραγματείαν τοῦ K. J. E. Planchon, καὶ τὰς νεωστὶ γενομένας ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἑπιστημῶν κοινοποιήσεις παρὰ δύο τῶν σημαντικωτέρων μελῶν αὐτῆς, τῶν E. K. Dumas καὶ Bouley.

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ φυλλοξήρου καὶ τῶν καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1854. Πρῶτος δὲ K. Asa Fitch, Ἀμερικανὸς ἐντομολόγος, ἀνεκάλυψεν ἐπὶ φύλλων ἀμπέλου ἀντιβάλλαντα καὶ ληνὴν γρηγορεύονταν διὰ ἀσυλον εἰς εἰδός τι φθειρῶν στρογγύλου σώματος καὶ μὲ ἐκμυζητήριον εἰς τὰ στόμα. Πέριξ τοῦ ἐντόμου τούτου ὑπήρχον ἐκατοστύες, ὡῶν, ἐξ ὧν ἐξήργαντο μικρὰ ἔντομα, ἀτιγα κεντῶντα ἔκχεστον τρυφερὸν εἰσέτι φύλλον, κατεσκεύαζον ἀντιβάλλαντα (galle) ὅμοιαν ἐκείνης, ἐν ᾧ ἡ μήτηρ ἦτο κλεισμένη. Ο K. Fitch ἐταξινόμησε τὸ ἔντομον τοῦτο εἰς εἰδός, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἀνήκε, καὶ τὸ ἐθεωρητεν ἀνίκανον νὰ ἐπιφέρῃ σπουδαίαν τοντὸ βλάβην. Τὴν γνώμην ταύτην ὅμως δὲν συνεμερίσθησαν καὶ οἱ συμπατριώται του Benjamin Walsh καὶ Charles Riley. Τῷ 1867 δὲ δόκτωρ Henri Schimper παρετίμησεν ἐπὶ κλήματος ἀμπέλου τὰς ἴδιας ἀντιβάλλαντας, τὸ ίδιον ἔντομον, καὶ πρὸς τούτοις ἀτομον παρεργάτην, ὅπερ ὑπέθεσεν δὲς ἦτο τὸ ἄρρεν.

Καὶ ἄλλοι φυσιολόγοι παρετήρησαν ἐπίσης τὸ ἔντομον τοῦτο, ἀλλὰ, ἀπαντῶντες αὐτὸν εἰς διαφόρους περιστάσεις καὶ ἐποχὰς τῆς ζωῆς του, τὸ κατέταξεν ἔκαστος καὶ εἰς διάφορα γένη. Οἱ μὲν π. χ. τὸ ἔνδομισεν ὡς *Pemphigus*, ὁ δὲ ὡς *Dactylosphara*, ἄλλος ὡς *Peritymbia*, ἔτερος ὡς *Rhizaphis*, καὶ ἄλλοι ἄλλως. "Οταν ὅμως λάβῃ τις ὑπὸ ὅψιν τὰς μεταμορφώσεις, οὓς ὑφίστανται τὰ ἔντομα, τὰς μεταβολὰς, οὓς λαμβάνουσι κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις τῆς ζωῆς των, καὶ τὰς τροποποιήσεις, αἵτινες προέρχονται ὡς ἐκ τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὑρίσκονται, εὐκόλως κατανοεῖ τὴν μεγάλην δυσκολίαν τῆς κατατάξεως αὐτῶν εἰς τὸ γένος, εἰς ὁ πραγματικῶς ἀνήκουσιν.

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι τοῦ 1868 τὸ ἔντομον, σύτινος τὸ γένος εἰσέπι ἐφιλονεικεῖτο, ἀνεφάνη εἰς τινὰ μέρη τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας. Οἱ Westwood ἔκαμψ σπουδαῖαν τινὰ ἀνακάλυψιν εὗρε δηλ. αὐτὸν ὅγι μόνον ἐπὶ τῶν αντιβαλάνων τῶν φύλλων, ἀλλὰ ἐξηπλωμένον ἐν εἴδει πλακὸς καὶ ἐπὶ τῶν ριζῶν τοῦ δενδρυλλίου.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τοῦ 1863 οἱ ἀμπελουργοὶ ἔθεσαν διατάξεις τις ἀσθένειας κατεμάστιξεν ἀμπέλους τιγάς, παρὰ τὰς ὥγιθας τοῦ Ρήνου εύριτκομένας. Πάραντα τὸ κακὸν ἐξετάσθη σπουδαῖας καὶ εἰς διάφορα ἄλλα διαγνωσματα τῆς Γαλλίας, ὅπερ οὐκ ὀλίγον ἀνησύχησε τοὺς πάντας. Ἐπὶ τούτῳ δὲ βιοτανικοὶ καὶ γαιοκτήμονες συνῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸν, ὅπως σπουδάσωσι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἀσθενείας καὶ ἀνακαλύψωσι τὴν αἰτίαν αὐτῆς. Ἔθεσκιώθησαν διατάξεις αὕτη δρυμωμένη ἀπὸ κέντρου τινὸς προγώρετος βροχόντως μὲν, ἀλλὰ ἀκατάπικτως, μεταβαίνουσσα ἀπὸ κλήματος εἰς κλήμα, μέχρις ὅτου κατακλύσει ἀπασχαν τὴν ἀμπελον, ὅπως μεταβῇ κατόπιν εἰς ἄλλην.

Μετὰ ἐνδελεχῆ μελέτην καὶ ἐπανελημμένας παρετηρήσεις ὁ Κύριος *Planckon* ἀνεκάλυψε διὰ τοῦ μακροσκοπίου ἐπὶ μερολυμένου κλήματος λεπτοτάτην τινὰ ὑπο-

τρίνον κόνιν ἐντόμων ὅμοιαζόντων πρὸς εἶδός τι ἡμιπτέρων σκωλήκων ἀπέδειξε δὲ πρὸς τούτοις τὴν ὑπαρξίαν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ριζῶν ὅλων τῶν μερολυμένων κλημάτων· μετά τινα δὲ καιρὸν κατέπιν ἐπιψύχων παρετηρήσεων ἀνεκάλυψε τὸ ἔντομον εἰς τὴν ἔφηβον αὐτοῦ ἡλικίαν, ὅπότε ἀρχεται τῆς καταστρεπτικῆς αὐτοῦ ἐργασίας. Ἐκτὸς πᾶσας ἀμφιβολία περὶ τοῦ γένους τοῦ ἐντόμου τούτου ἐξηρχνίσθη, καὶ παρὰ πάντων ἀνωμολογήθη ὅτι ἦτο τὸ φυλλόδεξηρον ἔντομον.

Αναγνωρισθέντος ἦδη τοῦ γένους καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐντόμου τούτου, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐσυζητεῖτο, ποιά εἶναι ἡ πατρὶς αὐτοῦ. Χάρις ὅμως εἰς τὰς λεπτομερεστάτας ἐρεύνας τῶν φυσιολόγων, βοτανικῶν καὶ ἐντομολόγων, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰς τοῦ Κυρίου *Planckon* ἀπεδείχθη ὅτι, ὅπου δῆποτε καὶ ἀν ἐφάνη τὸ ἔντομον τοῦτο, διεδόθη ἐκ κλημάτων μερολυμένων προσλόγων ἐκ τῆς Ἀμερικῆς. Ήερὶ τούτου μυρίας δυνάμεια νὰ φέρωμεν ἀποδείξεις, τὰς δοπίας ὅμως χάριν συντομίᾳς παραλείπομεν.

Σήμερον τὸ μόλυσμα διαδίδεται ἀπὸ κλημάτων προελθόντων ἐκ μερολυμένων γωρῶν, ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐπεκτάσεως αὐτοῦ γίνεται διὰ δύο τρόπων, διὰ τοῦ μεγεθύνσεως τῶν ἦδη ἐσχηματισμένων ἐστιῶν καὶ τῆς γενέσεως νέων. Οἱ πρώτοι τρόποις τῆς ἐπεκτάσεως διφείλεται εἰς τὴν ἔνστικτον τῶν ἀπτέρων ἐντόμων ἢ ποτὲ πρὸς μετανάστευσιν· τὰ ἔντομα ταῦτα, ἀφοῦ καταστρέψωσι μίαν ριζάν, τρέπονται πρὸς τὰς πέριξ αὐτῶν, καὶ οὕτως ὀλίγον κατ' ὀλίγον περιέγεται ἡ τῆς ἔστικτης ἐπέκτασις. Οἱ δὲ δεύτεροι τρόποις διφείλεται εἰς τὰς λεγεωνας τῶν πτερωτῶν ἐντόμων, ἀτινα ὁ ἀνεμος ἀναπτύξει καὶ διασπείρει εἰς μεγάλας ἀποστάσεις.

Υπάρχει ἐν τοσούτῳ φάρμακον κατὰ τοῦ φυλλοδέρου ἐντόμου. Οἱ Κ. Lumbas, ἐπιστήμων δικτυοκράτειος, οὐδεμίαν περὶ τούτου ἔχει ἀμφιβολίαν. Εἴπομεν διὰ τὸ ἔντομον τοῦτο κατὰ δύο τρόπους, τοῦ ὃ πο-

χθονίως, δικυρένον ἐν ταῖς ρίζαις, τὰς διποίας καταβροχθίζει, καὶ ἐναερίως. Τὸ ἄπτερον ἔντομον εἶναι πολὺ τρομερώτερον τοῦ πτεριῶτοῦ· τούτου δὲ μόνος κίνδυνος εἶναι μὴ προπαρασκευάσῃ μελλούσας γενεάς· ἵνα ἐπισπεύσῃ τις δύως τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ἄπτερον ὅφελε· κατ' ἀρχὰς νὰ πολεμήσῃ, διότι βέβαιον εἶναι ἡδη ὅτι ἐπὶ τοῦ μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ ζῆται ἐπὶ τῶν ρίζῶν. Ἀν κατορθώσῃ τις λοιπὸν νὰ καταστρέψῃ τὸ ἄπτερον πνίγων αὐτὸν πότε τὴν ἀμμον ἡ κατακλύζων τὸ μέρος ἔχειν δι· ὑδρούς καὶ προκαλῶν ἀσφυξίαν ἢ δηλητηριάζων αὐτὸν διὰ διαφόρων τοξικῶν, πολὺς τότε δὲν ἀπαιτεῖται χρόνος, ἵνα ἔξαλειφθῇ καὶ τὸ πτερωτόν.

Εἰς τὰ ἀμφώδη μέρη δυστούλιος ἀναπτύσσεται· διὸ δὲ Κ. *Duclaux* ἐσκέφθη νὰ καταλύψῃ δι' ἀμμού μέρος τῶν ρίζων παντοῦ δ' ὅπου ἔπραξε τοῦτο, τὸ ἔντομον ἔξιντθο. Καὶ εἰς τὸ *Medoc*, δισας ἐκάλυψαν ἀμπέλους δι' ἀμμού περὶ τὴν ρίζαν, τὰς εἰδον μετ' οὐ πολὺ ἀνχυεννηθείσας· δυστυγῶς ὅμως ἡ ἀμμος δὲν εἶναι πανταχοῦ ἀρθίονος. Τὸ δεύτερον θεραπείας μέσον, τὸ διὰ κατακλύσεως τοῦ ὑδρούς, εἶναι ἐπίσης δυσχερές διότι ἵνα τὸ μέτρον τοῦτο φέρη ἀποτέλεσμα, ἀνάγκη νὰ διατηρήσῃ τις ἐπὶ τιναχρόνον ὑδάτινον στρῶμα 10 ἢ 12 ἑκατοστομέτρων περὶ τὸ φυτόν, ἐνῷ πολλαὶ ἀμπέλοι, αἱ καλλίτεραι μάλιστα, κείνται ἐπὶ κατωφερειῶν λοφίσκων. Μέγει τὸ τρίτον, τὸ διὰ τῆς δηλητηριάσεως.

Μεταχειρίζονται πρὸς τοῦτο τὸ ἀρσενικὸν δέσιος, τὸ πετρέλαιον, τὸ θειώδες ἀνθράκιον, τὸ φοινικὸν δέσιο καὶ τὸ ἀμμωνιακὸν συλφίδρατον. Δυστυχῶς καὶ ἐνταῦθα αἱ μὲν τῶν ὑλῶν αὐτῶν εἶναι ὑπέρ μέτρου ἀκριβεῖ, αἱ δὲ ἐμπρηστικαὶ καὶ κινδυνωδεσταταῖ· διότι, δταν δὲν γινώσκῃ τις πῶς νὰ κάμη χρῆσιν αὐτῶν, φονεύει καὶ τὸ ἔντομον καὶ τὸ φυτόν συγχρόνως. Εἰς πόσα μέρη, μεταγειρίσθετες μὲ τιναχρέαν ἀρθονίαν τὸ θειώδες ἀνθράκιον, δὲν ἔκαυσσαν τὰς ἀμπέλους!

Τὸ οὖσιωδέστερον εἶναι, πρὸς ἡ κάμη

τις χρῆσιν τῶν φρεμάκων αὐτῶν, νὰ τὰ δοκιμάζῃ, εἰς μικρὰς δόσεις πάντοτε. Ὁ Κ. *Dumas* ἐφεῦρε πρὸς τοῦτο θαυμάσιον μηράν μηχανήν, ἣν στενῶς συνιστῶμεν τοῖς ἀκπελουργοῖς. Συνιστῶμεν ὠσαύτως τοῖς ιδίοις καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ πολύτιμον τοῦ αὐτοῦ σύγγραμμα, ἐνῷ πλὴν τῶν ἀνωτέρω θέλουσιν εὑρεῖ καὶ ἄλλα ἀρμόδια φάρμακα, καὶ, τὸ σπουδαιότερον, εύθυγάτατα. Ως ἐσχατον δὲ ἀπαλλαγῆς μέσον οὐδὲν ἄλλο μένει ἢ ἡ καταστροφὴ τῆς προσσαλλομένης ἀμπέλου, ἵνα προληφθῇ τὸ κακὸν καὶ σωθῶσιν, εἰ δυνατόν, αἱ λοιπαί. Κατὰ τῶν μεγάλων δεινῶν, ἀνάγκη μεγάλων φαρμάκων. Ἀν, δτε ἡ διλέτειρα ἀσθένεια αὗτη ἐφάνη τὸ πρῶτον ἐν Γαλλίᾳ, τὴν ἐπολέμουν διὰ τοῦ πυρὸς, ἡθελον ἴσως ἀπ' ἀρχῆς τὴν καταστρέψει, διότι προχωρεῖ θραδέως πολύ. Δυστυχῶς τὴν ἀρῆκαν καὶ ἐρρίζωσε.

Ἐρρίζωσε καὶ ἐξηπλώθη τοσοῦτον, ὥστε σήμερον δεκτέτσαρες ἐπαρχίαι τῆς Γαλλίας μαστίζονται ἀπὸ τὸ καταστρεπτικὸν ἔντομον. Ἐν τῇ Γάρ η ἐφετεινὴ εἰσοδεία μόλις ἔθισε τὸ ἡμιτυ μετρίας συνήθους, ἢ δὲ ἐπαρχία τῆς Ἐρώλ (*Hérault*), μόνη αὐτὴ παράγουσα τὸ 4]5 τῆς ὅλης Γαλλίας, εἶναι· καὶ αὕτη βαρέως προσσεβλημένη. « Κατὰ τοὺς ὑπὸ σοσῶν ἐπιστημόνων ἀνδρῶν γενομένους ὑπολογισμούς, λέγεται διατάξεις τοῦ, ἐν καὶ μόνον τῶν συνέλευσιν ἐκθέσει του, ἐν καὶ μόνον τῶν ἐντόμων τούτων δύναται ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Ὁκτωβρίου ἐνδεικταῖς τοῦ ιδίου ἔτους, νὰ γεννήσῃ διαδοχικὰς γενεὰς, ὃν τὸ σύνολον ἀναβαίνει εἰς πολλὰ δισεκατομμύρια. »

Καὶ καταλήγει ὁ σοφὸς οὗτος, ἀνὴρ εἰς τὸ συμπέρασμα δτι, ἐν συντόμως δὲν εὑρεσιν δραστήριον φάρμακον κατὰ τοῦ φυλλοξήρου ἐντόμου, αἱ πλεῖσται τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀμπέλων θέλουσι καταστροφῆ, πρὸς ἡ πολὺς παρέλθη χρόνος.

(Ἐκ τῆς Γαλ. ὑπὸ Κ. I.).